

flagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges enstemmig med 73 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indkaldtes til førstkommande Mandag Middag Kl. 1.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af „Forslag til Lov om Anlæg af en fast Bro over Limfjorden samt Anlæg af en Sidebane til Ribe.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 1963 ff.)

Kruse: Naar jeg ligesom paa Forhaand har begjæret Ordet i denne Sag, saa er det, fordi den ene Del af det dobbelte Lovforslag, her foreligger, særlig vedrører den Kreds, jeg repræsenterer. Jeg skal da foreløbig takke den høitærede Minister, fordi han endelig er fremkommet med et Forslag, der saa længe og med saa megen Længsel har været imøbet. Det glæder mig at se, at den høitærede Minister saaledes har forandret sin tidligere Anskuelse angaaende denne Sag. Den høitærede Minister gav til Grund, at Finantserne tidligere vare saa stærkt engagerede, at man ikke kunde tænke paa at gaa ind paa det Forslag, som det er velbekendt for det høitærede Thing, at jeg i Forening med andre ærede Medlemmer saa ofte har stillet. Jeg er ved enhver dertil givne Leilighed atter og atter fremkommen med et saadant Forslag og med Opfordring til den høitærede Minister om at fremkomme med Forslag i den Retning. Jeg skal imidlertid ikke bebrejde den høitærede Minister og endnu mindre det høie Thing, at det ikke har taget et saadant Hensyn til mine Ord, som jeg havde ventet; men Grunden dertil har formodentlig været den, at min Anseelse og Indflydelse har været for ringe her i Thinget, til at man kunde fæste en saadan Tillid til mine Ord, uden at de bleve støttede paa høiere Steder. Jeg haaber imidlertid, at den høitærede Minister nu selv har indset, at det virkelig forholder sig saaledes, som jeg tidligere har sagt, hvilket jo tydelig fremgaar af, hvad den høitærede Minister saa smukt siger, at det er af høieste Vigtighed for Ribe. Det hedder nemlig i Anmærkningerne, efter at den høitærede Minister har sagt, at der ikke foreligger en saadan absolut Nødvendighed med Hensyn til Banen til Ribe for at sætte den i Forbindelse med den sydlige Del: „Det har ganske vist været Regjeringens Mening, at man kunde udsætte dette Arbejde, indtil den sydlige Bane blev forlænget til Ribe.“ At det ikke har været betragtet som nødvendigt at sætte den i Forbindelse dermed forinden, ligger jo ogsaa udtryffeligt deri, at man

bestandig har kaldt den en Sidebane. Man har nemlig, om jeg saa maa sige, haft saa stor Skærlighed til dette, hvad jeg har tilladt mig at kalde uagte Barm, Esbjerg, og betragtet Lørbanen og den vestjydske Bane som en Helhed, naar den var udført, og derved er Ribe ligesom bleven skubt til Side, hvorved dette urigtige Navn er fremkommet, og som hverken kan eller vil blive beholdt i Fremtiden; thi det er ikke egentlig nogen Sidebane, men en Forlængelse af den vestjydske Bane, og jeg vil derfor ogsaa tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg haaber, at dette Navn, Sidebane, maa falde bort. Det havde været en ganske naturlig Længdebane, naar man havde valgt, hvad jeg anser for det Rette, den lige Linie fra Varde til Ribe og derfra først en Stik- eller Sidebane, hvad man nu vilde kalde den, til Esbjerg; men det er ikke stet og ster heller ikke nu, efter at Sagen er kommen saa vidt, naagtet det maatte anses for at være det Rigtigste, da det vilde have været en betydelig nærmere Vej fra Sylland til Slesvig. Der vilde have været den samme Belængde fra Derne og til Esbjerg, og ligeledes sydfra og til Esbjerg, og der vilde kun have været noget længere Vej fra Varde til Esbjerg; men dette vilde igjen være gaaet op imod, at de, som ikke vilde til Esbjerg, vilde have faaet en nærmere Vej Ost og Syd paa (Afbrydelse af Berg). Jo, Navnet gjør saa Meget til Sagen, at det er et upassende Navn, som den ikke kan komme til at beholde; thi naar Banen først forlænges til Ribe, saa bliver det snart en Længdebane, da en Tilslutning fra Syd neppe vil lade vente paa sig. Jeg skal imidlertid ikke længere opholde mig derved, jeg vil derimod fremhæve, hvad den høitærede Minister nu selv siger, og som jeg tidligere ofte har sagt, men som den høitærede Minister dengang ikke vilde erkende for rigtigt. Det hedder nemlig i Anmærkningerne til Lovforslaget: „Man kan imidlertid ikke overse, at det vil være af væsentlig Betydning for Ribe Kjøbstad, hvilket Tidspunkt der vælges til Udførelsen af den omhandlede Baneforbindelse, og at det, saafremt Sidebanen først aabnes for Driften en længere Tid efter den syd-jydske Banes Aabning, og efterat denne har gjort sin Indflydelse gjældende med Hensyn til Ordningen af Omsætningsforholdene, i høi Grad vil forværre den allerede meget ugunstige Stilling, hvori Ribe er bragt ved Wienerfreden, saaledes at det neppe vil være muligt ved nogen senere Foranskaffning fra Regjeringens Side at raade Bod derpaa.“ Det er meget værdifulde Ord, den høitærede Minister har sagt, og det er Noget, jeg saa ofte har sagt tidligere, men dengang er det ikke blevet hørt eller i det Mindste ikke rigtig taget til Følge. Nu vilde jeg ønske, at den høitærede Minister var blevet staaende derved, men det ser næsten ud, som om han ikke har lagt den Bægt derpaa, der ligger i Ordene. Den høitærede Minister har i